

DECIZIA 395/2015

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 21263/17.03.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, cu adresele nr. .x./17.03.2015, nr. .x./19.03.2015 și nr. .x./18.05.2015, înregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. 21263/17.03.2015, nr. 22404/20.03.2015 și nr. 42871/25.05.2015 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul în București, Bld. X, nr. x, et. x, ap. x, sector 3, prin Cabinet de avocat .Y. în baza împuternicirii nr. x/2015 aflată în original în dosarul copiei.

Obiectul contestației, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. .x./13.02.2015 îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.01.2015, emisă de Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 09.02.2015 prin care s-au stabilit accesorii aferente contribuțiilor datorate în sumă totală de .x. lei, după cum urmează:

- CAS angajator	.x. lei,
- CAS asigurat	.x. lei,
- Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator	.x. lei,
- Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator	.x. lei,
- Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați	.x. lei,
- Contribuția angajator la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	.x. lei,
- CASS angajator	.x. lei,
- CASS asigurați	.x. lei,
- Contribuții pentru concedii și indemnizații	.x. lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată societatea afirmă că nu are cunoștință de o asemenea declarație 160 nr. 90667/10.10.2014, nu i-a fost comunicată conform art. 44 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, astfel încât ea nu este opozabilă și nu produce nici un efect juridic conform principiului accesorium sequitur principale.

De asemenea precizează că din anexa nr. 1 la decizia atacată rezultă că anul 2009 este anul în care s-a născut creanța fiscală pentru care a fost emisă decizia, astfel intervin prevederile art. 91 din Codul de procedură fiscală, întrucât termenul de prescripție începe să curgă de la data 01.01.2010, și că el se împlinește la data de 31.12.2014.

Totodată menționează că potrivit fișei sintetice totale, editată de AS3FP la data de 07.08.2012, societatea nu datorează la niciunul dintre bugetele statului, astfel decizia este netemeinică având în vedere că stabilește niște pretinse datorii către bugetul de stat consolidat, inexistente în fapt.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.01.2015 organele de impunere ale Administrației Sector 3 a Finanțelor Publice au stabilit

dobânzi pentru contribuțiile cu regim de stabilire autoimpunere pentru perioada de raportare septembrie 2009.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile societății și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusa soluționării este dacă societatea datorează accesorii aferente unor debite stabilite prin decizia de impunere din oficiu, în condițiile în care, în urma soluționării contestației, pentru aceste debite s-a dispus desființarea titlului de creanță și reverificarea situației.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.01.2015 AS3FP a calculat accesorii aferente contribuțiilor stabilite în perioada de raportare 9/2009 pentru perioada 26.10.2009 - 31.12.2014, în sumă totală de .x. lei.

Din anexa la decizie reiese ca accesoriile au fost calculate pentru debitele stabilite prin decizia de impunere din oficiu (cod 160) nr. .x./17.09.2014, înregistrate în evidența fiscală în data de 10.10.2014.

Din evidențele organului de soluționare a contestației reiese că decizia de impunere din oficiu nr. .x./17.09.2014 a fost contestată, iar prin decizia de soluționare a contestației nr. 5/2015 a fost desființată, urmând ca organul fiscal emitent să reanalizeze situația fiscală a societății.

În drept, potrivit art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

„Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Ulterior, începând cu data de 1 iulie 2010 majorările de întârziere au fost înlocuite cu „dobânzi” și „penalități” de întârziere, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi** și **penalități** de întârziere”.

„Art. 120. – (1) **Dobânzile** reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Din anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.01.2015 rezultă că AS3FP a calculat pentru perioada 26.10.2009 - 31.12.2014, dobânzi de întârziere aferente contribuțiilor datorate (pentru conturile 411, 412, 416, 421, 422, 423, 431, 432, 439) în sumă totală de .x. lei.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie obligațiile de plată principale înregistrată în fișa de evidență pe plătitor conform Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la

sursa pentru perioada de raportare 09/2009 nr. .x./17.09.2014, comunicată societății în data de 10.10.2014, având în vedere că aceasta nu a depus Declarația 102 aferentă trimestrului 3 2009 pentru taxele și impozitele prevăzute în vectorul fiscal.

Întrucât Serviciul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București prin Decizia nr. 5/2015 a desființat Decizia de impunere din oficiu nr. .x./17.09.2014 emisă de AS3FP, sunt aplicabile dispozițiile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. [...]”

Având în vedere faptul că prin Decizia nr. 5/2015 s-a dispus desființarea deciziei de impunere din oficiu nr. .x./17.09.2014 pentru debitele reprezentând contribuții pentru care s-au calculat accesoriile și ținând cont de caracterul accesoriu al majorărilor și a dobânzilor de întârziere stabilite, în virtutea principiului de drept accesorium sequitur principalae, urmează a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare conform căroră:

„Art. 216. – (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”.

coroborat cu dispozițiile pct. 11.5, 11.6 și 11.7 din Instrucțiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

„11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 47 alin. (2), art. 119, art. 120 și art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată, pct. 11.5, pct. 11.6 și pct. 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014

DECIDE

Desființează decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.01.2015 pentru accesorii aferente contribuțiilor sociale în sumă de **.x. lei**, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceeași perioadă având în vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.